

SAMENVATTING

In opdracht van het Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum (WODC) van het ministerie van Justitie en Veiligheid heeft onderzoeks- en adviesbureau Breuer&Intraval de pilot alcoholmeter 2017 geëvalueerd. Deze pilot is uitgevoerd in de regio's Rotterdam en Oost-Nederland.

In de oorspronkelijke opzet was het de bedoeling om 100 dragers mee te nemen in het onderzoek. Gedurende de pilot hebben echter slechts 26 cliënten de alcoholmeter gedragen. Bij 18 van hen is na de draagtijd van 75 dagen een vragenlijst afgenomen, terwijl 14 (van de 18) ook hebben meegedaan aan de meting drie maanden na het afsluiten van de alcoholmeter. Daarnaast zouden 100 cliënten, die wel in aanmerking kwamen voor het dragen van de alcoholmeter maar dit niet wilden, fungeren als controlegroep. Dit is niet gelukt vanwege het lage aantal cliënten dat door de reclassering werd geselecteerd voor het dragen van de alcoholmeter.

Door het lage aantal dragers en het ontbreken van een controlegroep kon het effect of de invloed van de alcoholmeter op alcoholgebruik en delictgedrag niet op een wetenschappelijk verantwoorde wijze worden vastgesteld. In overleg met de begeleidingscommissie is daarop besloten de evaluatie vooral het karakter van een procesevaluatie te geven en de effectevaluatie los te laten.

We zijn begonnen met de reconstructie van de interventielogica om de werkzame mechanismen van de alcoholmeter in beeld te brengen. Vervolgens zijn diverse onderzoeksactiviteiten uitgevoerd om het verloop van de pilot, de knelpunten en verbeterpunten in kaart te brengen.

Vier redenen lagere instroom

Uit de evaluatie kwam naar voren dat tenminste vier redenen een rol hebben gespeeld bij de lagere instroom. De eerste reden betrof het te laat op gang komen van de informatieverstrekking, hiermee is pas na de start van de pilot begonnen. Een tweede reden was dat door het grote aantal pilots binnen de reclassering de aandacht voor de pilot alcoholmeter al snel naar de achtergrond verdween. De strikte inclusiecriteria, waardoor de doelgroep van Stichting Verslavingsreclassering GGZ vaak niet tot de doelgroep van de pilot behoorde omdat haar problematiek te zwaar is, vormde de derde reden. Tot slot werd de lagere instroom mede veroorzaakt doordat de focus op ZSM lag. De beslismomenten op ZSM zijn kort waardoor weinig tijd was voor de juiste screening.

Procedures

Naast de problemen met de instroom, is ook de screening van de cliënten niet altijd even goed verlopen. Zo hebben vier cliënten met een ernstige alcoholverslaving – hetgeen een contra-indicatie was – toch de alcoholmeter gedragen. Daarnaast zorgde de contra-indicatie diabetes voor verwarring. Dit bleek een contra-indicatie te zijn vanwege het last

kunnen hebben van opgezette benen. Voor de adviseurs, die de screening doen, was dit in het begin van de pilot niet duidelijk.

Monitoring

Door de frequente metingen van de alcoholmeter kregen de toezichhouders meer inzicht in de momenten waarop een cliënt dronk. In de gesprekken konden ze hier dieper op ingaan, hetgeen de gesprekken c.q. de begeleiding ten goede kwam. Een ander voordeel van de continue metingen was dat het minder fraudegevoelig is dan de urinecontroles.

Het feit dat een drager elke dag op twee vaste momenten thuis moest zijn voor het uploaden van de gegevens van de alcoholmeter werd door sommigen als een nadeel gezien. Vooral voor dragers met onregelmatige diensten c.q. werktijden was dit lastig. Ook kon de drager hierdoor niet een nachtje elders doorbrengen.

Ervaringen

Volgens de dragers heeft het dragen van de alcoholmeter een positieve invloed gehad op hun alcoholgebruik en de bewustwording daarvan. Twaalf dragers zeiden dat ze tijdens het dragen niet hadden gedronken. Dit bleek ook uit de metingen van de alcoholmeter. Van de 14 dragers die aan de eindmeting hebben meegedaan gaven negen aan dat zij in de drie maanden na het dragen van de alcoholmeter geen alcohol hebben gedronken.

De dragers wisselden van mening over of de alcoholmeter kan helpen bij het stoppen van het plegen van delicten op korte of lange termijn. Het deel dat zei te denken dat de alcoholmeter daarbij zou kunnen helpen was even groot als het deel dat verwachtte dat het niet zou helpen.

Gebruik

De alcoholmeter werd door de dragers geprefereerd boven de urinecontroles. Zij ervoeren het vooral als een stok achter de deur om niet te gaan drinken. Daarnaast vonden ze het prettig dat ze zich niet een paar keer per week hoefden te melden bij de reclassering voor de urinecontroles. De nadelen van de alcoholmeter zijn de omvang en het draagcomfort. De alcoholmeter is groot en erg stug waardoor de dragers beperkt werden in het dragen van bepaalde kleding en (werk)schoenen.

Behoefte

Volgens enkele reclasseringsmedewerkers zouden ze meer profijt kunnen hebben van de alcoholmeter als deze op verschillende manieren in hun werk kan worden ingezet. De reclasseringsmedewerkers waren van mening dat de alcoholmeter vooral geschikt is om in te zetten als ondersteuningsmiddel, met name bij cliënten die gemotiveerd zijn om iets aan hun drinkgedrag te doen.